

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 8. Concilium Aurelianense primum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

Sæculum VI. A. C. 511. gis Mosaicæ rationem habuerit, & nunquam plures, quam triginta novem plagas delinquenti infligi jusserit.

§. VIII.

Concilium Aurelianense primum.

Non nulli Canones ad Disciplinam Monasticam pertinentes conditi sunt in primo Concilio Aurelianensi anno 511. Felice Consulatum gerente 10. Julii celebrato. Clodoveus Rex circa varios Articulos Episcopos consultaturus congregari eos jusserat. Canones condiderunt triginta & unum, miseruntque ad Regem, ut eos sua Auctoritate firmaret. Canon primus confirmat jus Asyli secundum Canones, & Legem Romanam. Prohibetur, ne rei non tantum ex Ecclesia, sed nec ex vestibulo Domus Episcopalis rapiantur, nec in manus Potestatis Sæcularis tradantur, nisi fide accepta, quod Judex reum mutilaturus non sit, nec alia pœna affecturus. Econtra reus parti læsæ satisfaciatur, & quicumque juramentum violaverit, excommunicetur. Si Pars læsa transigere noluerit, & reus aufugerit, Clerici eundem in judicio sistere non tenebuntur. Mos erat inter Barbaras Gentes, ut reos pedibus, manibusve, aut alia corporis parte truncarent. Hinc ex illo tempore sæpe de mutilatione mentio occurrit. In ejusmodi quoque Pactum sæpe

to. 4. Conc.
p. 1403.

sæpe descendebant, ut pro admissis cri-
minibus multas pecuniarias exposce-
rent, quod ex Legibus ipsorum depre-
hendimus.

Sæculum VI.
A. C. 511.

Concilium prohibet, ne quis Sæcula-
ris absque Regis jussu, aut Prætoris con-
sensu ordinetur, sed addit, illos, quorum
Parentes, Majoresve Clerici fuerint, sub
Potestate Episcoporum esse oportere. Id
videtur restringere prohibitionem circa
familias Barbarorum, qui ad ea usque
tempora raro in ordinem Clericorum
suscipiebantur. Servus incio Domino or-
dinatus, Clericus erit, sed tunc vel Epis-
copus, vel ille, qui eum ordinari petierit,
Domino duplum solvet. Presbyteri, Cle-
rici, Abbates, & Religiosi ad Regiam non
eant a Principibus Beneficia petitori, nisi
Episcopus Licentiam dederit.

c. 8.

c. 7.

Abbates subjiciantur Episcopis, qui
contra Regulam peccantes reprehendent,
eosque semel in anno congregabunt. Mo-
nachi Abbatibus obedient, qui eis, si quid
proprium possideant, auferant, & qui va-
gabundos auxilium præbente Episcopo
corripient, punientque secundum Regu-
lam. Qualis illa Regula fuerit, cujus in
hoc Concilio mentio fit, ignoratur, nec
verisimile est, aliquam tunc temporis in
Galliis viguisse, omnibus Monasteriis
communem. Prohibetur Monachis, ne
Domum ædificent, in qua separati habi-

v. Mabill.
Præfat. 1.
Sæc. n. 25.

c. 22.

Hist. Eccles. Tom. VII.

P

tent,

Sæculum VI. tent, nisi Episcopus vel Abbas licentiam
A. C. 511. dederit. Qui, postquam Monasterium
 ingressus fuerit, aut Habitum assumerit,
 duxerit uxorem, ob istud crimen nun-
 quam inter Clericos suscipi poterit. Pœ-
 nitentes, qui resilierint, & ad actus Sæ-
 culi redierint, excommunicabuntur.

c. 21.

c. 11.

c. 5.

c. 14.

c. 15.

Canones
 Concilii Au-
 relianensis.

c. 23.

c. 16.

Circa Bona Ecclesiæ statuitur, ut fru-
 ctus fundorum, quos Ecclesiæ a Regis Mu-
 nificentia tenent, & qui a tributis exem-
 pti sunt, reparandis Ecclesiis, alendis
 Presbyteris, & pauperibus, atque redi-
 mendis captivis impendantur. Episco-
 pus Administrationem habeat omnium
 fundorum ad Ecclesiam pertinentium, si-
 ve illi Ecclesiæ Matrivi, si ve Parochiis do-
 nati fuerint. Oblationum, quæ ad Alta-
 re in Ecclesia Cathedrali fiunt, Episcopus
 mediam partem accipiat, & Clerici alte-
 ram. In Parochiis Episcopus tertiam
 oblationum partem habeat. Si Episco-
 pus ad tempus Clericis aut Monachis
 agros colendos concesserit, Dominium ta-
 men Ecclesiæ conservabitur, nec unquam
 poterit opponi Præscriptio. Episcopi sit,
 quantum potuerit, pauperes, & invali-
 dos, qui laborare nequeunt, alere, & ve-
 stire. Si quis Actionem moveat contra
 Episcopum, aut Ecclesiam, ideo excom-
 municari non debet.

Episcopus omnibus Diebus Domini-
 cis, nisi ægrotet, adeat Ecclesiam proxi-
 mam.

mam. Nullus civium Ruri Pascha, Festum Domini Natale, aut Pentecosten celebret. Nemo a Missa discedet, priusquam completa sit, & Episcopus benedixerit. Nempe iisdem causis manentibus eadem, quæ in Concilio Agathensi, decernuntur. In omnibus Ecclesiis Dies Rogationum observabuntur, atque his tribus diebus Servi a labore cessabunt. Jejunabunt Fideles, & cibos comedent, qui in Quadragesima ponuntur. Quadragesima quadraginta diebus absolvetur, & non ad dies quinquaginta producetur.

Si Presbyteri, aut Diaconi vidua ad secundas Nuptias transierit, & secundum Maritum noluerit relinquere, ambo excommunicabuntur. Statuitur, ne quis affinem proximam ducat, sive ea fratris vidua, sive defunctæ Uxoris Soror sit. Clericos Hæreticos, sincere conversos, Episcopus ad eas functiones, quibus eodem dignos judicaverit, admittet. Gothorum Ecclesiæ adhibitis Cæremoniis Ecclesiasticis reconciliari poterunt. Casus isti post reportatam a Clodoveo de Gothis Victoriam non erant infrequentes. Qui Divinationibus, Auguriis vacant, aut Sortibus, quæ perperam a Sanctis nomen habent, excommunicabuntur. Superius memoravimus, quid rei fuerint istæ Sanctorum Sortes, quibus Romani

P 2 rudes,

Sæculum VI.
A. C. 511.

c. 25.

Sup. §. I.
c. 27.

c. 24.

c. 13.

c. 18.

c. 10.

c. 30.

Sup. §. I.

Sæculum VI. rudes, & Barbari tantopere dediti erant,
A.C. 511. ut tot Conciliorum mandatis aboleri non
 potuerint.

§. IX.

Sancti in Gallia Episcopi.

Vers. S. Concilio Aurelianensi subscripserunt E-
And. ap. piscopi triginta duo, quorum prio-
Sur. 8. Jun. res quinque Ecclesiis Metropolitanis præ-
 erant, scilicet Cyprianus Burdegalensis,
 Tetradius Bituricensis, Licinius Turo-
 nensis, Leontius Auscensis, Gildardus
 Rothomagensis. Hic idem est Sanctus
 Gildardus S. Medardi frater, qui eadem
 ac ipse die natus, & baptizatus, fertur
 anno 456. Tunc S. Medardus necdum
 erat Episcopus, nam in eodem Concilio
 Aurelianensi Sophronii Episcopi Vero-
 manduensis Antecessoris ejus Nomen
 subscriptum legitur. Licinius Turonen-
 sis, postquam in Oriente peregrinatus
 fuisset, & sacra Loca visitasset, Mona-
 sterium in agro suo Andegavensi ædifi-
 cavit, & postea Abbatialem Dignitatem
 suscepit in Monasterio S. Venantii Tu-
 ronensis, a S. Silvano fundato prope Ec-
 clesiam S. Martini, cujus Discipulus S. Ve-
 nantius fuerat. Vero successit Licinius,
 fuitque inter Episcopos Turonenses ordi-
 ne nonus. Alii Episcopi Concilii Aure-
 lianensis ceteris celebriores sunt S. Quin-
 tianus Rutenensis, cujus ante memini-

mus.

v. Coint. ad
an. 456. n. 8.
494. n. 4. 539.
n. 2.

Greg. X.
hist. c. 31.

Id. vit. Patr.
c. 16.

Sup. n. 4.